

บทที่ 4

ผลการศึกษา และข้อวิจารณ์

ในการนำเสนอผลการศึกษา และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปรผลการศึกษาและความหมายของการวิเคราะห์ให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที (t - test)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบเอฟ (F - test)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด ต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือ พระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ กรณีศึกษาในสายงานฝ่ายผลิต การนำเสนอผลการศึกษาระเบียงออกเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน อุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า
- ตอนที่ 2 ความรู้ความปลอดภัยในการทำงาน
- ตอนที่ 3 ทักษะคิดต่อความปลอดภัยในการทำงาน
- ตอนที่ 4 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน
- ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1.1 ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน อุทการเรือพระจุลจอมเกล้า

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และการประสบอุบัติเหตุในการทำงาน รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และการประสบอุบัติเหตุในการทำงาน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	268	96.8
หญิง	9	3.2
รวม	277	100.0
อายุ		
20 – 30 ปี	29	10.5
31 – 40 ปี	94	33.9
40 ปีขึ้นไป	154	55.6
รวม	277	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	216	78.0
ปริญญาตรี	47	20.6
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.4
รวม	277	100.0
ตำแหน่งในการทำงาน		
หัวหน้านายช่าง โรงงาน	5	1.8
หัวหน้าช่าง โรงงาน	36	13.0
ช่าง	236	85.2
รวม	277	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
<u>อายุงาน</u>		
ต่ำกว่า 2 ปี	8	2.9
2 – 6 ปี	12	4.3
6 ปีขึ้นไป	257	92.8
รวม	277	100.0
<u>การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน</u>		
เป็นประจำทุกปี	36	13.0
นาน ๆ ครั้ง	153	55.2
ครั้งเดียว	54	19.5
ไม่เคย	34	12.3
รวม	277	100.0
<u>การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน</u>		
เคย	86	31.0
ไม่เคย	191	69.0
รวม	277	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และการประสบอุบัติเหตุในการทำงาน มีดังต่อไปนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.8 ส่วนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 3.2

อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 และอายุระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่การศึกษาสูงสุดระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมาเป็นการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตำแหน่งในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นพนักงานช่าง คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมามีตำแหน่งหัวหน้าช่างโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และมีตำแหน่งหัวหน้านายช่างโรงงานคิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

อายุงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงาน 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.8 รองลงมามีอายุงานระหว่าง 2 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.3 และมีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.2 รองลงมาครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 19.5 มีการฝึกอบรมเป็นประจำทุกปี คิดเป็นร้อยละ 13.0 และไม่เคยมีการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และเคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ตามลำดับ

4.1.2 ตอนที่ 2 ความรู้ความปลอดภัยในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เพื่อวัดระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งมีคำถามเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานจำนวน 15 ข้อ มีคำตอบให้เลือกตอบ แต่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 คำตอบ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	จำนวนคนตอบ (ร้อยละ)		
	ถูก	ผิด	รวม
1. สาเหตุที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดอุบัติเหตุ	215	62	277
	(77.6%)	(22.4%)	(100.0%)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)	จำนวนคนตอบ (ร้อยละ)		
	ข้อความ	ถูก	ผิด
2. บุคลิกภาพของผู้ที่ทำงานได้อย่างปลอดภัย	252 (91.0%)	25 (9.0%)	277 (100.0%)
3. ความหมายของภาพสัญลักษณ์ที่มีสีฟ้า	83 (30.0%)	194 (70.0%)	277 (100.0%)
4. ความหมายของพบสัญลักษณ์รูปหน้าคนสวมหมวก	232 (83.8%)	45 (16.2%)	277 (100.0%)
5. ข้อที่ไม่ใช่สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้เครื่องมือ	203 (73.3%)	74 (26.7%)	277 (100.0%)
6. การใช้ตะไบแทนเหล็กงัดอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุเกิดจากสาเหตุ	114 (41.2%)	163 (58.8%)	277 (100.0%)
7. ความหมายของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	215 (77.6%)	62 (22.4%)	277 (100.0%)
8. สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องจักรกลที่มีสภาพไม่เรียบร้อย	236 (85.2%)	41 (14.8%)	277 (100.0%)
9. การปฏิบัติตัวที่ถือว่าการกระทำที่ไม่ปลอดภัย	246 (88.8%)	31 (11.2%)	277 (100.0%)
10. วิธีที่ปลอดภัยที่สุดในการป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าดูด	170 (61.4%)	107 (38.6%)	277 (100.0%)
11. การปฏิบัติเป็นอันดับแรกเมื่อผู้ร่วมงานเกิดอุบัติเหตุ	247 (75.8%)	30 (24.2%)	277 (100.0%)
12. การนำหลักความปลอดภัยมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพเป็นหน้าที่ของ	183 (66.1%)	94 (33.9%)	277 (100.0%)
13. หลักการดับเพลิงเมื่อเกิดไฟไหม้ขึ้น	213 (76.9%)	64 (23.12%)	277 (100.0%)
14. ผู้ที่ได้ยินเสียงดังมากติดต่อกันเป็นเวลานานจะมีผล	187 (67.5%)	90 (32.5%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวนคนตอบ (ร้อยละ)		
	ถูก	ผิด	รวม
15. สิ่งปฏิบัติเมื่อมีพนักงานใหม่มาปฏิบัติงาน	241 (87.0%)	36 (13.0%)	277 (100.0%)

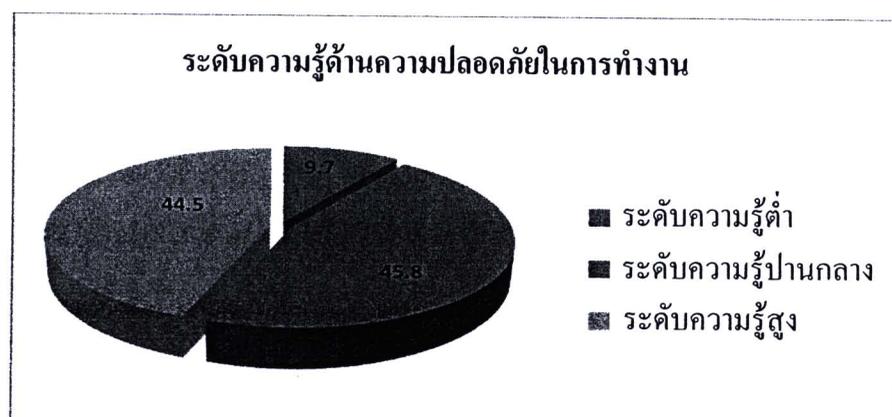
จากตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัย ถูกมากที่สุด คือ ความรู้ในข้อ 2 เรื่องผู้ที่ทำงานได้อย่างปลอดภัย และมีข้อผิดพลาดในการทำงานน้อยจะมีบุคลิกภาพ ส่วนคำถามที่พนักงานตอบผิดมากที่สุด คือข้อที่ 3 ภาพสัญลักษณ์ที่มีสีฟ้าจะแสดงว่าอย่างไร เมื่อนำคะแนนรวมมาจำแนกออกเป็นระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จะมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ระดับต่ำ	27	9.7
ความรู้ระดับปานกลาง	127	45.8
ความรู้ระดับสูง	123	44.5
รวม	277	100.0

$\bar{X} = 10.96$ S.D. = 2.02 ความรู้ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่โดยรวมมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ 10.96 คะแนน เมื่อพิจารณาคะแนนความรู้ของพนักงานพบว่ามีความรู้ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาที่มีความรู้ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 44.5 และมีความรู้ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 9.7 ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิวงกลมแสดงระดับความรู้ด้านความปลอดภัยได้ดังในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิวงกลมแสดงระดับความรู้ด้านความปลอดภัย

4.1.3 ตอนที่ 3 ทักษะคิดต่อความปลอดภัยในการทำงาน

ในการตรวจแบบสอบถามทักษะคิดต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผู้
ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ทักษะคิดด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผู้ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า
จำแนกตามรายชื่อ ดังนี้

หน่วย : คน (ร้อยละ)

ทักษะคิด ข้อที่	ระดับทักษะคิด					รวม
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1	2 (0.7%)	1 (0.4%)	5 (1.8%)	120 (43.3%)	149 (53.8%)	277 (100.0%)
2	1 (0.4%)	3 (1.1%)	50 (18.1%)	167 (60.2%)	56 (20.2%)	277 (100.0%)
3	2 (0.7%)	0 (0.0%)	8 (2.9%)	124 (44.8%)	143 (51.6%)	277 (100.0%)
4	2 (0.7%)	1 (0.4%)	11 (4.0%)	150 (54.2%)	113 (40.8%)	277 (100.0%)
5	34 (12.3%)	127 (45.8%)	59 (21.4%)	45 (16.2%)	12 (4.3%)	277 (100.0%)
6	30 (10.8%)	95 (34.3%)	59 (21.4%)	74 (26.6%)	19 (6.9%)	277 (100.0%)
7	74 (26.7%)	106 (38.3%)	28 (10.1%)	53 (19.1%)	16 (5.8%)	277 (100.0%)
8	3 (1.1%)	5 (1.8%)	19 (6.9%)	169 (61.0%)	81 (29.2%)	277 (100.0%)
9	2 (0.7%)	0 (0.0%)	15 (5.4%)	179 (64.7%)	81 (29.2%)	277 (100.0%)
10	14 (5.1%)	65 (23.5%)	53 (19.1%)	84 (30.3%)	61 (22.0%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

ทัศนคติ ข้อที่	ระดับทัศนคติ					รวม
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
11	1 (0.4%)	5 (1.8%)	6 (2.2%)	140 (50.5%)	125 (45.1%)	277 (100.0%)
12	1 (0.4%)	12 (4.3%)	34 (12.3%)	143 (51.6%)	87 (31.4%)	277 (100.0%)
13	0 (0.0%)	5 (1.8%)	13 (4.7%)	148 (53.4%)	111 (40.1%)	277 (100.0%)
14	0 (0.0%)	2 (0.7%)	9 (3.2%)	186 (67.1%)	80 (28.9%)	277 (100.0%)
15	0 (0.0%)	2 (0.7%)	3 (1.1%)	169 (61.0%)	103 (37.2%)	277 (100.0%)
16	29 (10.5%)	129 (46.6%)	48 (17.3%)	57 (20.6%)	14 (5.1%)	277 (100.0%)
17	51 (18.4%)	156 (56.3%)	27 (9.7%)	29 (10.5%)	14 (5.1%)	277 (100.0%)
18	38 (13.7%)	153 (55.2%)	37 (13.4%)	41 (14.8%)	8 (2.9%)	277 (100.0%)
19	2 (0.7%)	4 (1.4%)	10 (3.6%)	171 (61.7%)	90 (32.6%)	277 (100.0%)
20	0 (0.0%)	8 (2.9%)	15 (5.4%)	182 (65.7%)	72 (26.0%)	277 (100.0%)
21	0 (0.0%)	4 (1.4%)	13 (4.7%)	175 (63.2%)	85 (30.7%)	277 (100.0%)
22	18 (6.5%)	159 (57.4%)	41 (14.8%)	49 (17.7%)	10 (3.6%)	277 (100.0%)
23	2 (1.1%)	3 (1.7%)	28 (10.1%)	192 (69.3%)	52 (18.8%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

ทัศนคติ ข้อที่	ระดับทัศนคติ					รวม
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
24	31 (11.2%)	171 (61.7%)	38 (13.7%)	31 (11.2%)	6 (2.2%)	277 (100.0%)
25	0 (0.0%)	7 (2.5%)	16 (5.8%)	185 (66.8%)	69 (24.9%)	277 (100.0%)
26	1 (0.4%)	6 (2.2%)	25 (9.0%)	185 (66.8%)	60 (21.7%)	277 (100.0%)
27	1 (0.4%)	3 (1.1%)	7 (2.5%)	200 (72.2%)	66 (23.8%)	277 (100.0%)
28	1 (0.4%)	2 (0.7%)	21 (7.6%)	198 (71.5%)	55 (19.9%)	277 (100.0%)
29	0 (0.0%)	2 (0.7%)	13 (4.7%)	209 (75.5%)	53 (19.1%)	277 (100.0%)
30	2 (0.7%)	1 (0.4%)	28 (10.1%)	187 (67.5%)	59 (21.3%)	277 (100.0%)
31	2 (0.7%)	1 (0.4%)	33 (11.9%)	184 (66.4%)	57 (20.6%)	277 (100.0%)
32	2 (0.7%)	8 (2.9%)	42 (15.2%)	174 (62.8%)	51 (18.4%)	277 (100.0%)
33	1 (0.4%)	8 (2.9%)	33 (11.9%)	186 (67.1%)	49 (17.7%)	277 (100.0%)
34	1 (0.4%)	8 (2.9%)	26 (9.4%)	175 (63.2%)	67 (24.1%)	277 (100.0%)
35	2 (0.7%)	30 (10.8%)	53 (19.1%)	149 (53.8%)	53 (15.5%)	277 (100.0%)
36	3 (1.1%)	2 (0.7%)	13 (4.7%)	195 (70.4%)	64 (23.1%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

ทัศนคติ ข้อที่	ระดับทัศนคติ					รวม
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
37	1 (0.4%)	4 (1.4%)	40 (14.4%)	182 (65.7%)	50 (18.1%)	277 (100.0%)
38	33 (11.9%)	127 (45.8%)	51 (18.4%)	56 (20.2%)	10 (3.6%)	277 (100.0%)
39	23 (8.3%)	146 (52.7%)	45 (16.2%)	50 (18.1%)	13 (4.7%)	277 (100.0%)
40	3 (1.1%)	9 (3.2%)	34 (12.3%)	193 (69.7%)	38 (13.7%)	277 (100.0%)

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานเป็น ดังนี้

ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง พนักงานเลือกมากที่สุด คือ ทัศนคติข้อที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 5.1

ไม่เห็นด้วย พนักงานเลือกมากที่สุด คือ ทัศนคติข้อที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 23.5

ไม่แน่ใจ พนักงานเลือกมากที่สุด คือ ทัศนคติข้อที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 21.4

เห็นด้วย พนักงานเลือกมากที่สุด คือ ทัศนคติข้อที่ 29 คิดเป็นร้อยละ 75.5

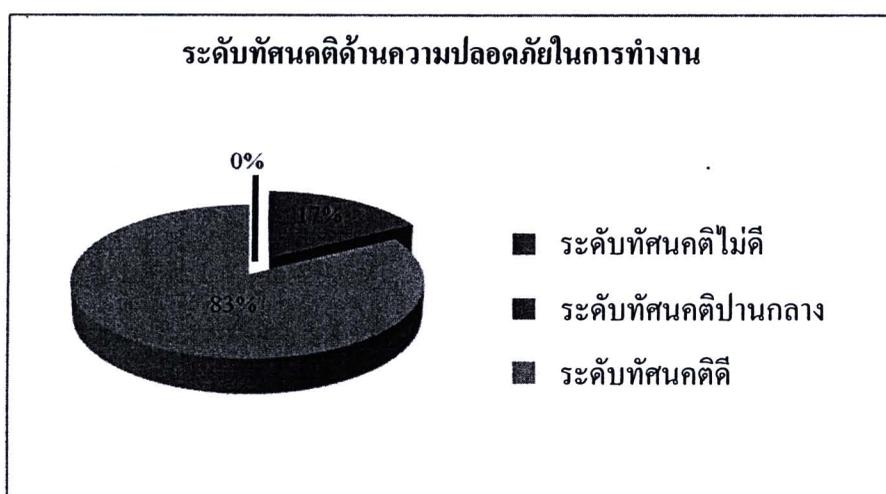
เห็นด้วยมากที่สุด พนักงานเลือกมากที่สุด คือ ทัศนคติข้อที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 53.8

จำแนกระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติในระดับที่ไม่ดี	0	0.0
ทัศนคติในระดับปานกลาง	47	17.0
ทัศนคติในระดับที่ดี	230	83.0
รวม	277	100.0
$\bar{X} = 3.964$ S.D. = 0.352 ทัศนคติในระดับที่ดี		

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อุทการเรือพระจุลจอมเกล้าโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.964 ซึ่งแสดงว่าพนักงานมีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาคะแนนรวมทัศนคติ พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีคะแนนรวมทัศนคติอยู่ในช่วงทัศนคติที่ดีต่อความปลอดภัยในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 83.0 รองลงมาที่คะแนนทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิวงกลมแสดงระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิวงกลมแสดงระดับทัศนคติด้านความปลอดภัย

4.1.4 ตอนที่ 4 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ในการตรวจแบบสอบถามพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อุทการเรือพระจุลจอมเกล้า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า จำแนกตามรายชื่อ ดังนี้

หน่วย : คน (ร้อยละ)

พฤติกรรม ข้อที่	ระดับพฤติกรรม				รวม
	ไม่เคย ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ส่วน ใหญ่	ปฏิบัติประจำ	
1. ด้านการสำรวจความปลอดภัย และพัฒนาสภาพการทำงาน					
1	1 (0.4%)	53 (19.1%)	95 (34.3%)	128 (46.2%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

พฤติกรรม ข้อที่	ระดับพฤติกรรม				รวม
	ไม่เคย ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ส่วน ใหญ่	ปฏิบัติประจำ	
2	2 (0.7%)	71 (25.6%)	109 (39.4%)	95 (34.3%)	277 (100.0%)
3	1 (0.4%)	25 (9.0%)	99 (35.7%)	152 (54.9%)	277 (100.0%)
4	4 (1.4%)	32 (11.6%)	103 (37.2%)	138 (49.8%)	277 (100.0%)
5	0 (0.0%)	30 (10.8%)	101 (36.5%)	146 (52.7%)	277 (100.0%)
6	7 (2.5%)	50 (18.1%)	97 (35.0%)	123 (44.5%)	277 (100.0%)
7	4 (1.4%)	53 (19.1%)	100 (36.1%)	120 (43.4%)	277 (100.0%)
8	2 (0.7%)	42 (15.2%)	112 (40.4%)	121 (43.7%)	277 (100.0%)
9	2 (0.7%)	57 (20.6%)	106 (38.3%)	112 (40.4%)	277 (100.0%)
10	1 (0.4%)	18 (6.5%)	74 (26.7%)	184 (66.4%)	277 (100.0%)
2. ด้านการสนับสนุนมาตรการด้านความปลอดภัย					
1	1 (0.4%)	62 (22.3%)	123 (44.4%)	91 (32.9%)	277 (100.0%)
2	5 (1.8%)	59 (21.3%)	114 (42.2%)	99 (35.7%)	277 (100.0%)
3	39 (14.1%)	88 (31.8%)	79 (28.5%)	71 (25.6%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

พฤติกรรม ข้อที่	ระดับพฤติกรรม				รวม
	ไม่เคย ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ส่วน ใหญ่	ปฏิบัติประจำ	
4	9 (3.2%)	79 (28.5%)	106 (38.3%)	83 (30.0%)	277 (100.0%)
5	6 (2.2%)	81 (29.2%)	106 (38.3%)	84 (30.3%)	277 (100.0%)
6	18 (6.5%)	100 (36.1%)	91 (32.9%)	68 (24.5%)	277 (100.0%)
7	18 (6.5%)	84 (30.3%)	91 (32.9%)	84 (30.3%)	277 (100.0%)
8	38 (13.7%)	64 (23.1%)	93 (33.6%)	82 (29.6%)	277 (100.0%)
9	16 (5.8%)	58 (20.9%)	100 (36.1%)	103 (37.2%)	277 (100.0%)
10	19 (6.9%)	85 (30.7%)	92 (33.2%)	81 (29.1%)	277 (100.0%)
3. ด้านการฝึกอบรม และกิจกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย					
1	6 (2.2%)	66 (23.8%)	126 (45.5%)	79 (28.9%)	277 (100.0%)
2	13 (4.7%)	88 (31.8%)	108 (39.0%)	68 (24.5%)	277 (100.0%)
3	6 (2.2%)	75 (27.1%)	130 (46.9%)	66 (23.8%)	277 (100.0%)
4	12 (4.3%)	108 (39.0%)	93 (33.6%)	64 (23.1%)	277 (100.0%)
5	30 (10.8%)	105 (37.9%)	65 (23.5%)	77 (27.8%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

พฤติกรรม ข้อที่	ระดับพฤติกรรม				รวม
	ไม่เคย ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ส่วน ใหญ่	ปฏิบัติประจำ	
6	22 (7.9%)	77 (27.8%)	97 (35.0%)	81 (29.3%)	277 (100.0%)
7	23 (8.3%)	119 (43.0%)	83 (30.0%)	52 (18.7%)	277 (100.0%)
8	12 (4.3%)	65 (23.5%)	112 (40.4%)	88 (31.8%)	277 (100.0%)
9	28 (10.1%)	96 (34.7%)	87 (31.4%)	66 (23.8%)	277 (100.0%)
10	11 (4.0%)	110 (39.7%)	93 (33.6%)	63 (22.7%)	277 (100.0%)
4. ด้านการรายงานและการสอบสวนอุบัติเหตุ					
1	25 (9.0%)	66 (23.8%)	104 (37.5%)	82 (29.6%)	277 (100.0%)
2	28 (10.1%)	58 (20.9%)	108 (39.0%)	83 (30.0%)	277 (100.0%)
3	60 (21.7%)	94 (33.8%)	73 (26.4%)	50 (18.1%)	277 (100.0%)
4	14 (5.1%)	92 (33.2%)	101 (36.4%)	70 (25.3%)	277 (100.0%)
5	35 (12.6%)	96 (34.7%)	84 (30.3%)	62 (22.4%)	277 (100.0%)
6	45 (16.2%)	91 (32.9%)	69 (24.9%)	72 (26.0%)	277 (100.0%)
7	26 (9.4%)	91 (32.8%)	88 (31.8%)	72 (26.0%)	277 (100.0%)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หน่วย: คน (ร้อยละ)

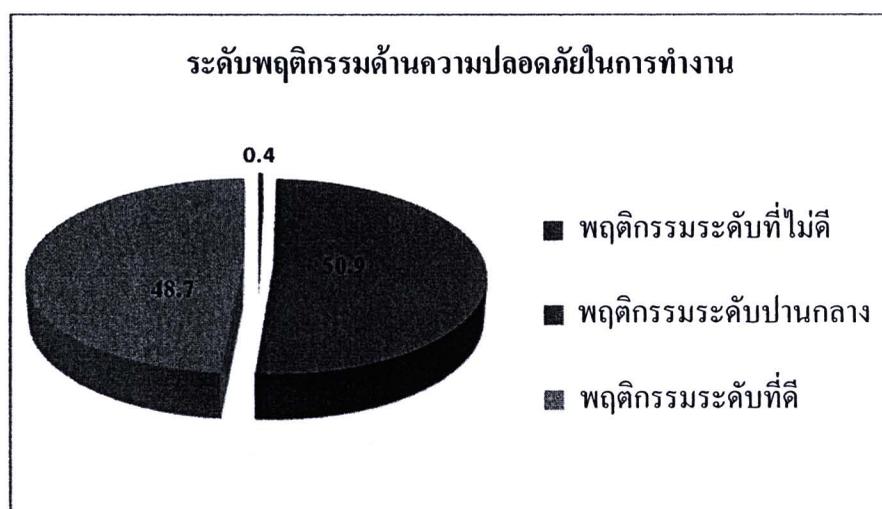
พฤติกรรม ข้อที่	ระดับพฤติกรรม				รวม
	ไม่เคย ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ส่วน ใหญ่	ปฏิบัติประจำ	
8	23 (8.3%)	95 (34.3%)	93 (33.6%)	66 (23.8%)	277 (100.0%)
9	23 (8.3%)	86 (31.0%)	99 (35.8%)	69 (24.9%)	277 (100.0%)
10	32 (11.6%)	89 (32.1%)	86 (31.0%)	70 (25.3%)	277 (100.0%)
5. ด้านการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย					
1	11 (4.0%)	68 (24.5%)	81 (29.2%)	117 (42.3%)	277 (100.0%)
2	167 (60.3%)	76 (27.4%)	23 (8.3%)	11 (4.0%)	277 (100.0%)
3	119 (43.0%)	123 (44.4%)	22 (7.9%)	13 (4.7%)	277 (100.0%)
4	135 (48.7%)	108 (39.0%)	26 (9.4%)	8 (2.9%)	277 (100.0%)
5	100 (36.1%)	138 (49.8%)	24 (8.7%)	15 (5.4%)	277 (100.0%)
6	103 (37.2%)	132 (47.7%)	27 (9.7%)	15 (5.4%)	277 (100.0%)
7	9 (3.2%)	54 (19.5%)	115 (41.6%)	99 (35.7%)	277 (100.0%)
8	120 (43.3%)	118 (42.6%)	24 (8.7%)	15 (5.4%)	277 (100.0%)
9	96 (34.6%)	133 (48.0%)	34 (12.3%)	14 (5.1%)	277 (100.0%)
10	15 (5.4%)	44 (15.9%)	104 (37.5%)	114 (41.2%)	277 (100.0%)

จากตารางที่ 4.6 เมื่อจำแนกพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานออกเป็น 3 ระดับ เทียบกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจะมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในระดับที่ไม่ดี	1	0.4
พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในระดับปานกลาง	141	50.9
พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในระดับที่ดี	135	48.7
รวม	277	100.0
$\bar{X} = 2.988$ S.D. = 0.502 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยระดับปานกลาง		

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พนักงานอุทหากรเรือพระจุลจอมเกล้า มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.988 คะแนน และเมื่อพิจารณาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือพฤติกรรมอยู่ในระดับที่ดี คิดเป็นร้อยละ 48.7 และมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในระดับที่ไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ และจากข้อมูลดังกล่าวนำมาเขียนแผนภูมิวงกลมแสดงระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยได้ ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิวงกลมแสดงระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัย

4.1.5 ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการนำเสนอและวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยใช้ค่าสถิติ T – Test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม และค่า F - test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติกำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีสมมติฐาน 5 ประการ ดังนี้

4.1.5.1 สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน แยกต่างหาก จะมีความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

4.1.5.1.1 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างเพศที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานเพศชาย ไม่แตกต่างจากพนักงานเพศหญิง

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานเพศชาย และพนักงานเพศหญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ชาย	10.96	2.02	.113	.910
หญิง	10.88	1.96		

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบ โดยใช้ t-test พบว่า P-value มีค่า 0.910 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ พนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า ที่มีเพศต่างกันมีระดับความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.1.2 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างอายุที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุต่างกัน 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุต่างกัน 3 กลุ่มมีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	4.810	2.405	0.568	.557
ภายในกลุ่ม	274	1124.829	4.105		
รวม	276	1129.639			

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.557 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ พนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ที่มีอายุต่างกันมีระดับความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.1.3 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	106.356	53.178	14.239	.000**
ภายในกลุ่ม	274	1023.283	3.735		
รวม	276	1129.639			

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.000 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัย ของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันรายคู่

การศึกษาสูงสุด	\bar{X}	การศึกษาสูงสุด		
		1	2	3
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10.643	-		
ปริญญาตรี	12.0175	0.000	-	
ปริญญาโทขึ้นไป	13.250	0.029	-	-

หมายเหตุ 1 = ต่ำกว่าปริญญาตรี 2 = ปริญญาตรี 3 = ปริญญาโทขึ้นไป

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับการศึกษาสูงสุดของพนักงานแตกต่างกัน 3 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี กับปริญญาตรี และ ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาโทขึ้นไป มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกัน

4.1.5.1.4 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหากรเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างตำแหน่งในการทำงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	61.907	30.953	7.943	.000*
ภายในกลุ่ม	274	1067.732	3.897		
รวม	276	1129.639			

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.000 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงาน

อุทหาเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัย ของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ตำแหน่งในการทำงานแตกต่างกันรายคู่

ตำแหน่งในการทำงาน	\bar{X}	ตำแหน่งในการทำงาน		
		1	2	3
หัวหน้าช่างโรงงาน	12.200	-		
หัวหน้าช่างโรงงาน	12.083	-	-	
ช่าง	10.766	-	0.001	-

หมายเหตุ 1 = หัวหน้าช่างโรงงาน 2 = หัวหน้าช่างโรงงาน 3 = ช่าง

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ตำแหน่งในการทำงานของพนักงานแตกต่างกัน 3 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานเป็นช่างกับหัวหน้าช่างโรงงาน มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลแตกต่างกัน

4.1.5.1.5 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างอายุงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	29.847	14.924	3.718	.026*
ภายในกลุ่ม	274	1099.792	4.014		
รวม	276	1129.639			

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.026 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้าที่มีอายุงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัย ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้าที่มีอายุงานต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่อายุงานแตกต่างกันรายคู่

อายุงาน	\bar{X}	อายุงาน		
		1	2	3
ต่ำกว่า 2 ปี	9.125	-		
2 – 6 ปี	11.416	0.045	-	
6 ปี ขึ้นไป	11.000	0.035	-	-

หมายเหตุ 1 = ต่ำกว่า 2 ปี 2 = 2 – 6 ปี 3 = 6 ปี ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่อายุงานของพนักงานแตกต่างกัน 3 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ พนักงานที่มีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี กับอายุงาน 2 – 6 ปี และพนักงานที่มีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี กับ อายุงาน 6 ปีขึ้นไป ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกัน

4.1.5.1.6 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 4 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	3	462.501	154.167	63.087	.000 **
ภายในกลุ่ม	273	667.138	2.444		
รวม	276	1129.639			

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.000 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้าที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 กลุ่ม มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัย ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้าที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันรายคู่

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน			
		1	2	3	4
เป็นประจำทุกปี	12.222	-			
นาน ๆ ครั้ง	11.738	-	-		
ครั้งเดียว	9.3519	0.00	0.00	-	
ไม่เคย	8.705	0.00	0.00	-	-

หมายเหตุ 1 = ประจำทุกปี 2 = นาน ๆ ครั้ง
3 = ครั้งเดียว 4 = ไม่เคย

จากตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานที่การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานแตกต่างกัน 3 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ พนักงานที่มีการฝึกอบรมเป็นประจำทุกปี กับฝึกอบรมครั้งเดียว และ ฝึกอบรมเป็นประจำทุกปี กับไม่

เคยฝึกอบรม และ ฝึกอบรมนาน ๆ ครั้งกับ ฝึกอบรมครั้งเดียว และ ฝึกอบรมนาน ๆ ครั้ง กับไม่เคย ฝึกอบรม ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน .

4.1.5.1.7 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของ พนักงานอุ้ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างการประสบอุบัติเหตุในการทำงานที่ต่างกันมีสมมติฐาน ที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่เคยประสบอุบัติเหตุกับ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานที่เคยประสบอุบัติเหตุกับ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการประสบ อุบัติเหตุในการทำงาน

การประสบอุบัติเหตุ	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ไม่เคย	10.769	2.149	-2.402	.017*
เคย	11.395	1.639		

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่า P-value มีค่า 0.017 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ พนักงานอุ้ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า ที่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงานกับ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน มีระดับความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน

4.1.5.2 สมมติฐานที่ 2 พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การประสบ อุบัติเหตุในการทำงาน แตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

4.1.5.2.1 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของ พนักงานอุ้ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างเพศที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานเพศชายไม่แตกต่างจาก พนักงานเพศหญิง

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานเพศชาย และพนักงาน เพศหญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ชาย	3.964	0.353	- 0.042	.967
หญิง	3.969	0.329		

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่า P-value มีค่า 0.967 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ พนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.2 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างอายุที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุต่างกัน 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุต่างกัน 3 กลุ่มมีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	0.12	0.064	0.484	.617
ภายในกลุ่ม	274	34.10	0.124		
รวม	276	34.22			

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.617 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ พนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ที่มีอายุต่างกันมีระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.3 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	0.799	0.399	3.274	.039*
ภายในกลุ่ม	274	33.422	0.122		
รวม	276	34.221			

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.039 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่ มีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันรายคู่

การศึกษาสูงสุด	\bar{X}	การศึกษาสูงสุด		
		1	2	3
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.936	-	-	-
ปริญญาตรี	4.069	0.039	-	-
ปริญญาโทขึ้นไป	3.975	-	-	-

หมายเหตุ 1 = ต่ำกว่าปริญญาตรี 2 = ปริญญาตรี 3 = ปริญญาโทขึ้นไป

จากตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน 3 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาสูงสุด ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับปริญญาตรี มีทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาสูงสุดต่างกัน คู่อื่น ๆ มีระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.4 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างตำแหน่งในการทำงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	0.600	0.300	2.443	.089
ภายในกลุ่ม	274	33.621	0.123		
รวม	276	34.221			

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.089 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือพนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.5 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างอายุงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	0.273	0.136	1.100	.334
ภายในกลุ่ม	274	33.948	0.124		
รวม	276	34.221			

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.334 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.6 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3	3.570	1.190	10.600	.000*
ภายในกลุ่ม	273	30.651	0.112		
รวม	276	34.221			

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า P-value มีค่า 0.000 น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม มีอย่างน้อย 1 คู่ มีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัย ของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.26 ดังนี้

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันรายคู่

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน			
		1	2	3	4
เป็นประจำทุกปี	4.122	-			
นาน ๆ ครั้ง	4.012	-	-		
ครั้งเดียว	3.869	0.007	-	-	
ไม่เคย	3.732	0.000	0.000	-	-

หมายเหตุ 1 = ประจำทุกปี 2 = นาน ๆ ครั้ง
3 = ครั้งเดียว 4 = ไม่เคย

จากตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน 4 กลุ่ม พบว่า พนักงานที่มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ พนักงานที่มีการฝึกอบรมเป็นประจำทุกปี กับฝึกอบรมครั้งเดียว และ ฝึกอบรมเป็นประจำทุกปี กับไม่เคยฝึกอบรม และพนักงานที่ ฝึกอบรมนาน ๆ ครั้ง กับ ไม่เคยฝึกอบรม ส่วนพนักงานที่มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยผู้อื่น ๆ มีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.1.5.2.7 ในการทดสอบความแตกต่างของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหากรเรือพระจุลจอมเกล้า ระหว่างการประสบอุบัติเหตุในการทำงานที่ต่างกัน มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานที่เคยประสบอุบัติเหตุกับไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานที่เคยประสบอุบัติเหตุกับไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในทำงานจำแนกตามการประสบอุบัติเหตุในการทำงาน

การประสบอุบัติเหตุ	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ไม่เคย	3.959	0.335	-0.384	.701
เคย	3.976	0.387		

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่า P-value มีค่า 0.701 มากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ พนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า ที่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงานกับไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน มีระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

4.1.5.3 สมมติฐานที่ 3 ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานกับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า

H_1 : ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัยกับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-value
ความรู้กับทัศนคติ	0.368	0.000*

จากตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานกับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.368$ และ P-Value = 0.000 จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

4.1.5.4 สมมติฐานที่ 4 ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า

H_1 : ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานอุทหาเรื่อพระจุลจอมเกล้า

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-value
ความรู้กับพฤติกรรม	0.119	0.047*

จากตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.119$ และ $P\text{-Value} = 0.047$ จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

4.1.5.4 สมมติฐานที่ 5 ทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

มีสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอุทหารเรือพระจุลจอมเกล้า

H_1 : ทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอุทหารเรือพระจุลจอมเกล้า

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-value
ทศนคติกับพฤติกรรม	0.394	0.000**

จากตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.394$ และ $P\text{-Value} = 0.000$ จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า ทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยทศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

ตารางที่ 4.31 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ที่	ตัวแปรตาม	ตัวแปรต้น	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ	ผลการตรวจสอบ
1	ความรู้	เพศ	0.910	ไม่แตกต่างกัน
		อายุ	0.557	ไม่แตกต่างกัน
		ระดับการศึกษา	0.000	แตกต่างกัน
		ตำแหน่งงาน	0.000	แตกต่างกัน
		อายุงาน	0.026	แตกต่างกัน
		การฝึกอบรม	0.000	แตกต่างกัน
		การประสบอุบัติเหตุ	0.017	แตกต่างกัน
2	ทัศนคติ	เพศ	0.967	ไม่แตกต่างกัน
		อายุ	0.617	ไม่แตกต่างกัน
		ระดับการศึกษา	0.039	แตกต่างกัน
		ตำแหน่งงาน	0.089	ไม่แตกต่างกัน
		อายุงาน	0.334	ไม่แตกต่างกัน
		การฝึกอบรม	0.000	แตกต่างกัน
		การประสบอุบัติเหตุ	0.701	ไม่แตกต่างกัน
3	ทัศนคติ	ความรู้	0.000	มีความสัมพันธ์
4	พฤติกรรม	ความรู้	0.047	มีความสัมพันธ์
5	พฤติกรรม	ทัศนคติ	0.000	มีความสัมพันธ์

4.2 ข้อวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ ต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า ที่ปฏิบัติงานในสายงานฝ่ายผลิตในครั้งนี้ จะวิเคราะห์เฉพาะในตำแหน่งพนักงานช่าง หัวหน้าช่าง โรงงาน และหัวหน้านายช่าง โรงงาน ซึ่งจะปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 277 คน เมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ปรากฏว่าพนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.8 มีอายุระหว่าง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.6 พนักงานส่วนมากจบการศึกษาสูงสุดในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.0 เป็นพนักงานช่าง คิดเป็นร้อยละ 85.2 อายุงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.8 การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยใน

การทำงานนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.2 และพนักงานส่วนมากไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 69.0

ผลจากการวิจัย พบว่า พนักงานมีความรู้ด้านความปลอดภัยในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.96 จากคะแนนเต็ม 15 มีทัศนคติด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.964 และมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.988

เมื่อทดสอบสมมติฐานทางการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1: พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย และการประสบอุบัติเหตุในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันจะมีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากตัวอย่างของกลุ่มประชากรที่สำรวจที่เป็นเพศหญิงนั้น จะมีจำนวนน้อยกว่าเพศชายมาก ประกอบกับการรับรู้ข่าวสาร การฝึกอบรมมีเท่ากับเพศชาย จึงทำให้พนักงานที่เป็นเพศหญิงมีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกับเพศชาย ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย พจนารถ (2542) ที่พบว่าลูกจ้างเพศชายและเพศหญิงที่ทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี มีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีอายุต่างกันจะมีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่มีอายุแตกต่างกันนั้น ในการทำงานต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานจึงส่งผลให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา (2538) พบว่า ผู้ควบคุมงานที่มีอายุต่างกันที่ทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ พจนารถ (2542) ที่พบว่า อายุของลูกจ้างที่ทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานีที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ พนักงานที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับการเรียนด้านความปลอดภัยมากกว่าพนักงานที่จบต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไปนั้น

อาจเป็นไปได้ว่าสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาอาจจะไม่ตรงกับสายงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภูษิต (2535) พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานในโรงงาน 9 แห่ง และงานวิจัยของ พจนารด (2542) พบว่าลูกจ้างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานเป็นพนักงานช่าง กับ หัวหน้าช่าง จะมีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากหัวหน้าช่าง จะมีความรู้ด้านความปลอดภัยที่ลึกซึ้งและเข้าใจมากกว่าพนักงานช่าง รวมทั้งหัวหน้าช่างนั้นมีโอกาสได้เข้าร่วมอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะด้านความปลอดภัยมากกว่าพนักงานช่างจึงส่งผลให้มีความรู้ด้านความปลอดภัยมากกว่าช่าง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุภัก (2537) ที่พบว่า ผู้ขับขีรถยนต์ที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความรู้เรื่องเข็มขัดนิรภัยแตกต่างกัน และงานวิจัยของ พจนารด (2542) ที่พบว่า ลูกจ้างที่ทำงานในแผนกที่แตกต่างกันที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานีมีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันจะมีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่มีอายุงานมากก็หมายความว่ามีการปฏิบัติงานมาก จึงทำให้มีโอกาสเรียนรู้งานด้านความปลอดภัยทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งในบางกรณีความรู้ด้านความปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ฝึกปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทินิตย์ (2526) ที่พบว่าลูกจ้างหญิงที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความรู้ในการป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารด (2542) ที่พบว่า ลูกจ้างที่มีอายุงานแตกต่างกัน ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานีมีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานที่ต่างกัน จะมีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากการฝึกอบรมเป็นการรับความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติจริงตามหลักการที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา (2538) ที่พบว่า ผู้ควบคุมงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีประสบการณ์อบรมความปลอดภัยแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพจนารด (2542) ที่พบว่า ลูกจ้างที่มี

ประสบการณ์การฝึกอบรมการป้องกันอันตรายในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี มีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่ประสบอุบัติเหตุในการทำงานที่ต่างกันจะมีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานส่วนมากที่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานมักจะจดจำและเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้ดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัก (2537) พบว่า ผู้ขับขี่รถยนต์ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับอุบัติเหตุที่แตกต่างกันมีความรู้เรื่องเข็มขัดนิรภัย ความสำคัญของเข็มขัดนิรภัย และวิธีใช้เข็มขัดนิรภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่าลูกจ้างที่มีประสบการณ์การประสบอันตรายจากการทำงานที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานีที่แตกต่างกันมีความรู้เรื่องการป้องกันอันตรายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2: พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยและการประสบอุบัติเหตุในการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า พนักงานเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานมีโอกาสเท่าเทียมกัน ในการที่จะได้รับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้านความปลอดภัย รวมทั้งเพศหญิงส่วนมากมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ใหม่ๆ เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ (2541) พบว่า พนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่าลูกจ้างที่มีเพศแตกต่างกันที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี จะมีทัศนคติต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานทุกวัยมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร และกิจกรรมด้านความปลอดภัยไม่แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ (2541) พบว่า พนักงานทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่า ลูกจ้างที่มีอายุแตกต่างกันที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีทัศนคติต่อการป้องกันอันตราย

ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัก (2537) พบว่า อายุมีผลทำให้ทัศนคติต่อการใช้เข็มฉีดยาของผู้ขับซึ่รยยนต์ในเขตกรุงเทพฯ แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท จะได้รับรู้ข้อมูลด้านความปลอดภัยจากการเรียนการสอนเพิ่มเติมในหลักสูตรมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาด้านปริญญาตรี จึงมีผลต่อความเชื่อด้านทัศนคติด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ (2541) พบว่า พนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน และงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่า ลูกจ้างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีทัศนคติต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีตำแหน่งในการทำงานแตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีโอกาสได้รับข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนการรณรงค์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและกิจกรรมเสริมความปลอดภัยในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพจนารถ (2542) พบว่า ลูกจ้างที่ทำงานในแผนกที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการป้องกันอันตรายไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัก (2537) พบว่า ผู้ขับซึ่รยยนต์ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อเข็มฉีดยาแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่มีอายุงานน้อยทำงานร่วมกับพนักงานที่มีอายุงานมากกว่า จึงมีการปลูกฝังทัศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อที่เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายเหมือนกัน สืบต่อกันมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ (2541) พบว่า พนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่า ลูกจ้างที่มีอายุงานแตกต่างกัน ที่ทำงานในโรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานีมีทัศนคติต่อการป้องกันอันตรายไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูษิต (2535) พบว่า อายุงานมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานในโรงงาน 9 แห่ง

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความปลอดภัย ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้อบรมและผู้เข้าร่วมการอบรมทำให้มีความคิดในเรื่อง

ความปลอดภัยในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกรณ์ (2535) ที่พบว่า ประสิทธิภาพการอบรมทำให้ทัศนคติในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการหายใจของพนักงานในโรงงาน อิเลคทรอนิกส์ แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ (2541) ที่พบว่า พนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ที่มีประสิทธิภาพฝึกอบรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า พนักงานที่ได้รับการประสบอุบัติเหตุในการทำงานที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานที่มีอยู่ส่วนน้อยจะปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานที่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุ ดังนั้น จึงมีการเรียนรู้ประสบการณ์จากการทำงานเพื่อเป็นการป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัก (2537) พบว่า ผู้ขับขี่รถยนต์ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับอุบัติเหตุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อเข็มขัดนิรภัยไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่า ลูกจ้างที่มีประสบการณ์การประสบอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกันจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3: ความรู้ด้านความปลอดภัยกับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

จากการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านความปลอดภัยกับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของความรู้กับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานเท่ากับ 0.368 ซึ่งแสดงว่าความรู้ด้านความปลอดภัยกับทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยจากค่าดังกล่าวแสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยที่ดี จะมีลักษณะเป็นผู้ที่สนใจ ใฝ่หาความรู้ด้านความปลอดภัยที่ทำให้มีทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ ด้านความปลอดภัยที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารถ (2542) พบว่า ความรู้และทัศนคติด้านการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างที่ทำงานในโรงผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 4: ความรู้ด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กัน

จากการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรู้กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานเท่ากับ 0.119 ซึ่งแสดงว่าความรู้ด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยจากค่าดังกล่าวแสดง

ว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยที่ดี จะมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในระดับที่ดีหรือเป็นไปในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารต (2542) พบว่า ความรู้และพฤติกรรมเรื่องการป้องกันอันตรายของลูกจ้างที่ทำงานใน โรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 5: ทักษะด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กัน

จากการวิจัยพบว่า ทักษะด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ ทักษะกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานเท่ากับ 0.394 ซึ่งแสดงว่าทักษะด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยจากค่าดังกล่าวแสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ความคิด ความเชื่อในด้านความปลอดภัยเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในทิศทางเดียวกัน คือ มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นการคำนึงถึงความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภักดิ์ (2537) พบว่า ทักษะเรื่องเข็มขัดนิรภัยของผู้ขับรถยนต์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เข็มขัดนิรภัย และงานวิจัยของ พจนารต (2542) พบว่า ทักษะต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างที่ทำงานใน โรงงานผลิตลวดเหล็กในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้าง